

20.12.2012/ET
FCI - Standard nr 235

SAKSA DOGI
(Deutsche Dogge)

Juuresolev illustratsioon ei pruugi kujutada ideaalset tõunäidist.

TÕLGE: C. Seidler, täiendanud R. Sporre-Willes, E. Peper ja C. Bailey / Ametlik versioon DE.

PÄRITOLUMAA: Saksamaa.

KEHTIVA AMETLIKU STANDARDI AVALDAMISE KUUPÄEV: 08.10.2012.

KASUTUS: Seltsi-, kaitse- ja valvekoer.

FCI KLASSIFIKATSIOON:

Rühm 2: Pinšerid ja šnautserid, molossid ja šveitsi alpi karjakoerad.
Alarühm 2.1: Molossid, mastifi tüüpi.
Ilma töökatsseteta.

LÜHIÜLEVAADE TÕU AJALOOST:

Kaasaegse saksa dogi eellasteks on peetud nii bullenbeissereid kui ka hagijaid ja metsseakoeri (*Hatz- and Saurüden*), kes oma tüübilt olid inglise tüüpi mastifite ja kiirete ning osavate hagijate vahepealne vorm. Dogideks nimetati alguses kõiki suuri tugevaid koeri, ilma konkreetse tõulise kuuluvuseta. Hiljem kasutati erinevat värvi ja erineva suurusega koerte tähistamiseks spetsiaalseid nimetusi nagu ulmi dogi (*Ulmer Dogge*), inglise dogi (*Englische Dogge*), saksa dogi (*Great Dane*), jahidogi (*Hatzrüde*), metsseakoer (*Saupacker*) ja suur dogi (*Grosse Dogge*).

1878. aastal otsustas Berliinis seitsmest pühendunud kasvatajast ja kohtunikust moodustatud komitee dr Bodinuse eesistumisel kõik ülalnimetatud variatsioonid ühendada saksa dogi nimetuse alla. Sellega sai alguse eraldiseisva saksa koeratõu aretamine.

1880. aastal Berliinis toimunud koertenäituse ajaks koostati ka saksa dogi esimene tõustandard.

Selle standardi kiitis 1888. aastal heaks samal aastal asutatud saksa dogide tõuklubi (Deutsche Doggen Club) ning seda standardit on aastate jooksul korduvalt muudetud ja täiendatud. Käesolev standard on kooskõlas kõikide FCI nõuetega.

ÜLDMULJE:

Saksa dogi on väarikas, suur ja jõuline, hea kehaehitusega koer, kellest õhkub uhkust, tugevust ja elegantsi. Tänu jõulisele ja proportsionaalsele kehaehitusele, väarikale ja harmoonilisele välimusele ning eriti silmatorkavale ja ilmekale peale jätab saksa dogi vaatajale justkui väarika monumendi mulje. Ta ei ole robustne ega ka peenutsevalt elegantne. Tema kehaehitus on täiuslikult tasakaalustatud ning selle tõu puhul on sugupoole tüüp selgesti eristatav. Teda nimetatakse ka koeratõugude Apolloniks.

TÄHTSAD PROPORTSIOONID:

Kehaehitus on peaaegu ruudukujuline ning see kehtib eelkõige isaste koerte puhul. Emased võivad olla pisut pikema kerega kui isased.

KÄITUMINE/ISELOOM:

Sõbralik, heatahtlik ja oma omanikule pühendunud. Võõraste suhtes võib olla reserveeritud. Peab olema enesekindel, julge, kergesti juhitav ja sõnakuulelik seltsi- ja perekoer, kes suudab vastu seista igasugustele provokatsioonidele ja ei ole agressiivne.

PEA:

Ülejäänud kerega heas kooskõlas. Pikk, kitsas, selgepiiriline ja ilmekas. Ei tohi olla kiilukujuline. Hästi välja joonistunud, eriti silmade alt. Vahemaa ninaotsast laubalõikeni ja vahemaa laubalõikest nõrgalt väljendunud kuklakühmuni peab olema võimalikult võrdne. Kolju ja koonu ülajooned peavad kindlasti olema paralleelsed. Eestvaates peab pea jätma üsna kitsa mulje, ent koonuselg peab olema võimalikult lai.

KOLJUPIIRKOND:

Kolju: Kulmukaared on hästi arenenud, ent mitte esiletungivad.

Üleminek laubalt koonule: Selgelt väljendunud.

NÄOPIIRKOND:

Ninapeegel: Hästi arenenud, pigem lai kui ümar, suurte sõõrmetega. Ninapeegel peab olema must, välja arvatud arlekiinimustriga koertel (valge mustade laikudega). Nende puhul on soovitatav must ninapeegel, ent lubatud on ka libliknina (must roosade laikudega) või roosa ninapeegel. Sinistel koertel on ninapeegel antrasiidi värvi (pleekinud must).

Koon: Sügav ja võimalikult ristkülikukujuline. Koonuselg ei tohi olla nõgus (kausikujuline nina), kumer (rooma nina) või otsa suunas langeva joonega (kotkanina).

Mokad: Suunurgad on hästi väljendunud. Mokad ei tohi olla liiga väikesed ega ka liiga rippuvad või sissepoole pööratud. Tumeda pigmentdiga. Musta-valgelaigulistel dogidel on lubatud ka osaliselt pigmenteerunud või roosad mokad.

Lõuad/hambad: Hästi arenenud ja laiad lõuad. Tugevad ja terved hambad, täielik käärhambumus (42 hammast vastavalt hambakaardile). Kõik kõrvalekalded täielikust käärhambumusest (v.a. alumiste PM1 hammaste puudumine) on äärmiselt ebasoovitavad.

Põsed: Põselihased on vaid nõrgalt väljendunud ning ei tohi olla mingil juhul esiletungivad.

Silmad: Keskmise suurusega. Elava, sõbraliku ja aruka ilmega. Silmad on mandlikujulised. Silmalaud on liibuvad. Silmad ei asetse teineteisest liiga kaugel. Pilusilmad ei ole samuti lubatud. Värvuselt peavad silmad olema võimalikult tumedad. Heledad läbitungiva pilguga või merevaiguvärvi silmad ei ole soovitatavad. Sinistel koertel on lubatud veidi heledamad silmad. Musta-valgelaigulistel koertel on lubatud heledamad (jääsinised) silmad või erinevat värvi silmad.

Kõrvad: Loomulikult ripuvad ning kõrge asetusega, ent kõrvad ei tõuse koljust kõrgemale ega ripu väga madalal. Keskmise suurusega. Kõrvade eesservad asetsevad põskede lähedal, ent ei ripu väga lamedalt vastu põski ega hoia ka põskedest väga kaugelt.

KAEL:

Pikk, puhas, lihaseline. Ei tohi olla lühike või jäme. Hästi arenenud kaelatüvega, pea suunas pisut ahenev. Kuklajoon on kaarduv. Püstise, veidi ettepoole kaldus asetusega, aga mitte liiga. Lõtv kaelanahk või kaelavolt on äärmiselt ebasoovitav.

KERE:

Turi: Jõulise kere kõrgeim punkt. Turi moodustub üle ogajätkede ulatuvatest abaluude servadest.

Selg: Lühike ja pingul, peaaegu sirge, suunaga taha vaevumärgatavalt laskuva joonega. Selg ei tohi olla pikk ega suunaga tahapoole tõusva joonega.

Nimme: Kergelt kumer, lai ja tugevate lihastega.

Laudjas: Lai, tugeva lihastikuga. Puusadest sabatüveni kergelt laskuv ja läheb märkamatult üle sabatüveks. Laudjas ei tohi olla järsult langeva joonega ega täiesti lame.

Rindkere: Ulatub küünarliigesteni. Hästi kaarduvad ning kaugele taha ulatuvad roided. Roided ei tohi olla tünnikujulised ega lamedad. Rindkere on hea laiuse ja sügavusega. Küljed ei tohi olla lamedad ega madalad. Eesrind on hästi märgatav, kuigi rinnakuluu ei tohi olla liiga rõhutatud.

Alajoon ja kõht: Kõht on suunaga taha hästi üles tõmmatud ning moodustab rinnakorvi alumise poolega kauni kumeruse. Emaste puhul on taunitav lõdva kõhu säilimine peale poegimist ja imetamist.

SABA:

Ulatub kannaliigesteni. Ei tohi olla liiga pikk ega liiga lühike. Kõrge ja laia asetusega, samas mitte liiga kõrge ega ka liiga madala asetusega. Mitte liiga jäme, tipu suunas ühtlaselt ahenev. Puhkeasendis ripub saba loomulikult kaardus. Valvelolekus ja liikumisel kantakse saba saablikujuliselt, ent mitte seljajoonest kõrgemal. Saba ei tõuse kunagi seljajoonest kõrgemale. Konksuga saba, rõngas saba või ühele küljele kalduv saba on äärmiselt ebasoovitavad. Harjaseline karv sabal on ebasoovitav.

JÄSEMED

ESIJÄSEMED:

Üldmulje: Peavad olema piisavalt hästi nurgitunud ja tugevate luude ning lihastega.

Õlad: Tugevate lihastega. Pikad ja kaldus abaluud moodustavad õlavarre suhtes 100-110-kraadise nurga.

Õlavarred: Tugevad, lihaselised ja liibuvad. Peavad olema abaluudest pisut pikemad.

Küünarnukid: Ei ole sisse- ega väljapoole pööratud.

Küünarvarred: Tugevad ja lihaselised. Eest- ja külgvaates on küünarvarred täiesti sirged ja püstised.

Randmed (randmeliigesed). Tugevad, kindlad, vaid pisut küünarvarrest eristuvad.

Kämblad (kämbliigesed): Tugevad, eestvaates sirged. Külgvaates kergelt ettepoole kaldus.

Esikäpad: Ümarad, hästi kaardunud ning lähestikku asetsevate varvastega (kassikäpad). Küüned on lühikesed, tugevad ja võimalikult mustad.

TAGAJÄSEMED:

Üldmulje: Kogu luustik on kaetud tugevate lihastega, mis muudavad laudja, puusad ja reied laiaks ja ümaraks. Tugevad ja hästi nurgitunud tagajalad on tagantvaates esijalgadega paralleelsed.

Reied: Pikad, laiad ja väga lihaselised.

Põlveliigesed (põlved): Tugevad. Asetsevad peaaegu vertikaalselt, puusaliigesega samal joonel.

Sääred: Pikad, peaaegu sama pikad kui reied. Väga lihaselised.

Kannaliigesed: Tugevad, kindlad, ei ole sisse- ega väljapoole pöördunud.

Pöiad (pöialiigesed): Lühikesed, tugevad ja maapinna suhtes peaaegu vertikaalse asetusega.

Tagikäpad: Ümarad, hästi kaardunud ning lähestikku asetsevate varvastega (kassikäpad). Küüned on lühikesed, tugevad ja võimalikult mustad.

KÕNNAK/LIIKUMINE:

Harmooniline, nõtke, maadhaarav ja kergelt vetruv. Samm ei tohi olla lühike, samuti ei ole lubatud küliskäik. Jalad liiguvad paralleelselt, esi- ja tagajäsemete liikumine on alati hästi koordineeritud.

NAHK:

Liibuv. Ühevärvilistel koertel on nahk hästi pigmenteerunud. Musta-valgelaigulistel dogidel vastab pigmenteerumine märgiste paigutusele.

KARVKATE:

KARV: Väga lühike, tihe, sile, liibuv ja läikiv. Ei tohi olla karm ega tuhm. Samuti pole lubatud topeltkarv.

VÄRVUS: Saksa dogisid aretatakse kolmes erinevas värvitoonis: Kollakaspruun (*fawn*) vöotidega, musta-valgelaiguline (arlekiin) ja must ning sinine.

Kollakaspruun (*fawn*): Kuldsetest heledatest kollakaspruunidest toonidest sügava kuldse toonini. Soovitav on must mask. Värvitoon ei tohi olla hallikas, sinakas ega tahmjas. Valged märgised ei ole lubatud.

Vöödiline (*brindle*). Põhivärvuseks on heledam või sügavam kuldne kollakaspruun, milles jooksevad võimalikult korrapärase asetusega ja võimalikult selgelt väljendunud mustad triibud suunaga roiete poole. Soovitav on must mask. Triibud ei tohi olla pleekinud musta värvi. Valged märgised ei ole lubatud.

Arlekiin (valge mustade laikudega): Põhivärvuseks on puhas valge, eelistatult ilma tähnideta. Terve kere on kaetud sügavamustade, justkui rebitud servadega laikudega. Hallikad või pruunikad laigud või nende värvide erinevad varjundid on ebasoovitavad nagu ka sinakashallid tähnid valgel pinnal. Esineb ka halli põhivärvust (*grautiger*). See ei ole soovitav, samas ei peeta seda ka diskvalifitseerivaks veaks.

Must: Süsimust. Valged märgised rinnal ja käppadel on lubatud. Must värvus võib katta valget põhivärvust kas mantli või tekina (*manteltiger*), kusjuures koon, kurgualune, rind, kõht, jalad ja sabaots võivad olla valged. Selle värvusetüübi alla kuuluvad ka valge põhivärvusega mustalaigulised koerad (*plattenhunde*). Must värvus ei tohi olla kollakaspruuni (*fawn*), pruuni või sinakasmusta varjundiga.

Sinine: Puhas hallikassinine. Valged märgised rinnal ja käppadel on lubatud. Sinine värvus ei tohi olla kollakaspruuni (*fawn*) varjundiga või mustjassinine.

SUURUS JA KAAL:

Turja kõrgus:

Isased: vähemalt 80 cm, ent mitte üle 90 cm.

Emased: vähemalt 72 cm, ent mitte üle 84 cm.

VEAD:

Kõiki kõrvalekaldeid eeltoodud nõuetest tuleb lugeda vigadeks ning nende tõsiduse hindamisel tuleb arvestada konkreetse kõrvalekalde ulatust ning võimalikku mõju koera tervisele ja heaolule.

- Mitte piisavalt märgatav üleminek laubalt koonule.
- Sissepoole pööratud alahuul (alahuul asetseb ülemiste ja alumiste lõikehammaste vahel).
- Üksikute lõikehammaste ebakorrapärane asetus kuni hambumus tervikuna on korrektne. Liiga väiksed hambad. Osaline tanghambumus.
- Pungis või liiga sügava asetusega silmad.
- Lõdvad või liiga lihaselised õlad. Püstise asetusega abaluud.

- Lõdvdad küünarnukid.
- Kaldus, liiga suured või läbivajunud randmed.
- Nõrgad, liiga suure kaldega või liiga püstised randmed.
- Liiga suure või liiga väikse nurgistusega tagajäsemed.
- Avatud, liiga suured või nõrgad kannaliigesed.
- Kooskandsus. Liiga lähestikku asetsevad põialiigesed. Lisavarbad.
- Väljapoole pööratud või liiga pikad käpad.

TÕSISED VEAD:

- Vähene enesekindlus, kartlikkus, närvilisus.
- Õunakujuline pea. Liiga esiletungivad põselihased.
- Lõdvdad silmalaud. Paistev punane pilkkile.
- Nõgus või kumer selg.
- Liiga suure kaldega laudjas.
- Pidev küliskäik.
- Vigastatud, otsast liiga jäme või kupeeritud saba.

DISKVALIFITSEERIVAD VEAD:

- Agressiivsus või liigne argus.
- Kõik füüsiliste ja käitumuslike kõrvalekalletega koerad diskvalifitseeritakse.
- Hirmust tingitud hammustamine. Kergesti provotseeritav loomus.
- Lõhenenud või maksapruun nina.
- Üle- või alahambumus, malehambumus, tanghambumus. Puuduvad hambad lisaks alumistele P1 hammastele.
- Entropium, ektoopion, ebanormaalselt suured silmalaud.

- Kõõrdsilmsus, erinevat värvi silmad kõikide ühevärviliste koerte puhul, v.a. musta-valgelaiguliste koerte puhul.
- Jõnksuga saba (s.t. deformeerunud sabalülid).
- Hõbesinine või isabella värvuse esinemine kollakaspruunide (*fawn*) ja vöödiliste koerte puhul.
- Kollakaspruunid (*fawn*), vöödilised või sinised koerad valge laugu, krae, sokkide või sabaotsaga.
- Valede värvidega arlekiinimuster: vöödilisus või sinised laigud („portselantiiger“), valge kollakaspruuniga (*fawn*).
- Albiino, s.t. ilma pigmendita.
- Kurtus.
- Standardis kehtestatust madalam turja kõrgus.

NB! Isastel peab olema kaks nähtavalt arenenud ja täielikult munandikotti laskunud munandit.

Tõlge: Multilingua büroo.

ANATOMICAL FEATURES

